ધી પારસી એમેચ્યુર બ્રધર્સો.

ફેશનેબલ બલાં

યાને

બહારે જુગનૂમા.

ગાયનો

તથા ૩૪૦૨

સાર.

આનંદભુવન થીએટરમાં.

રવીવાર તા. ૪—૬—૧૧.

મેનેજર,

મી. એ. એચ. મેજર.

કીંમત ૦-૧-૦

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

મી. ફ્રામરોજ એચ. મેજર.

ખાનપુર—અમદાવાદ.

અમદાવાદ,

ખેમાસાને ચકલે ધી 'નટવર' પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં ભોગીલાલ નારણજી
ઓડીવાળાએ છાપ્યો.

સાર.

અંક પહેલો.

૧. .... પ્રાર્થના.

૨. ચંગેજની બેગમ નૌશાબાનું પોતાની દાસી ગુલશન સાથે વાતમાં મશગુલ થવું ને એક સીપઇનું ચંગેજના ભાઇ નાસીરના સીપેહસાલાર સફ્દરના બેટાનું માથું તેના બાપ સાથે એક તોહફા રૂપે લાવવું ને પાછળથી ચંગેજનું આવવું ને સફ્દરનું ખુન થવું.

૩. ખેરસલાહની ચાલુ જમાનાની એક ફેશનેબલ ઓરત મેલવવાની ખાયસ.

૪. જોગન કે જે એક મરદ જાતને ધીકકારે છે તેના પર આશક થએલા લોટનનું જોશી રૂપે આવી જોગનને ફંદામાં નાંખવાના પ્રયત્નમાં માહત થવું.

૫. શાહ અનવરના ફરેબથી શાહ કયસરનું કેદખાનામાં સપડાવું ને શાહ અનવરનું પાછલથી આવી કયસર પાસે તેના મહેલના છુપા ખજાના વીસે તલબ કરવી ને કયસરનું અનવરને નસીહત દેવીને પાછળથી કયસરનું નાચારીએ ખજાનો બતાવવો એવી ભુલથાપ આપી અનવરને જવા દે છે તે વીગેરે વાતચીત

૬. હીમાકેત બેગનું કે જે એક મશકેરો છે તે પોતાના છોકરા સલીમની ઓરત હસીનાપર મોહીત થવું ને પાછળથી સલીમનું ભુતના વેશે આવીને બુઢાને બનાવીને જાહેર થવું.

ટેબલો.

અંક ૨ જો.

૧. ખેરસલાહ કે જેણે ડોલી નામે એક ફેશનેબલ મડમ સાથે શાદી કરી છે તેની પોતાના નોકર સયપુ સાથે વાતચીત ને ડોલીનું પોતાના ધણી ખેર સલાહ પાસે મરવે રીતનું કામ કરાવવા માટે હુકમ કરવો.

૨. રાજા ગોપીચંદનું જોગી બની પોતાની રાણી મોહેના ને મૈયા કહી તેની પાસે ભીક્ષા માંગવા આવવું.
૩. ખેરસલાહ પોતાને ત્યાં એક ફેશનેબલ ઓરત લાવવાથી કેવો આફતમાં ફસી ગયો છે તે વીશે દલગીરી બતલાવવી,
૪. વિશ્વામીત્રી અને તેના મશ્કેરા ચેલા નક્ષેત્રની સાથ વાતચીત.
૫. ઝંઝટનું ઓરતના લેબાસમાં આવી પહેરેગીરોને નીશામાં ચકચુર કરી પોતાના શાહ નાસીરને રૂસ્તમે જંગની મદદથી છોડવવું.

અંક ૩ જો.

૧ શાહ નાસીરનું ચંગેજના ફરેબથી પાછું કેદમાં સપડાવું ને ત્યાં એને પકડી મંગાવવું.
૨. અશરફ—જે પોતાના શેઠનો નીમકહલાલ નોકર છે તે પોતાના માલીકના શાહજાદા અનવરને દુશ્મનના હાથથી બચાવવાને માટે એક સ્વાર કે જે શાહજાદાને તે રસ્તેથી લઈને જાય છે તેને ભુલથાપ આપી કાગળ લખાવવાનું બહાનું કાઢી તેને બીજા પોતાની સાથના માણસ દીઆનત સાથે મોકલાવી શાહજાદા ને બચાવે છે.
૩. માસાઅલા કે જે પણ ખેરસલા માફક એક ફેશનેબલ ઓરતનો ધણી છે તેનું તથા ખેરસલાનું ફેશનેબલ ઓરત પર લીઆનત નાંખવું.
૪. ચંગેજ પોતાના ભાઇ શાહનાસીરની દગાથી ગાદી પચાવી પડયો છે ને ચંગેજની બેગમ નોશાબા જે ખુદાઇ રાહપર ચાલનારી છે તે ચંગેજનું ખુન કરવા આવે છે પણ પાછળથી રૂસ્તમે જંગનું અચાનક આવવું થવાથી ચંગેજને બ[illegible]ી લે છે ને ચંગેજને જગાડીને જુલમથી હાથ ઉઠાવવા માટે નસીહત કરે છે.
૫. એક ભુલ ભુલામણીનો હાસ્યરસ ફારસ.

બનામે યજદાં.

ગાયનો.

બંદગી.

(૧)

કુદરત સુમરત રબ તોરી સારે
ધ્યાન ધ્યાને તેરો રહત દીન રયન તુંહી નીઆરે
નીસારે દીલો જાનો માલકો તોપેવારે—કુદરત૦

રાજન કે રાજા જગવાલી અમર તેહારો રાજ
પરવત કો કરે પલમેં રાઇ અયસો ગરીબ નવાજ
જગમેં હુકુમ રાની આલમમેં સુલતાની તે હારી હયે જાની
નુરાની લાસાની હાં—કુદરત.

(૨)

હાંરે શાદી રચાઉંગા, જોરૂઓ લાઉંગા ફેશનેબલ મયે
ખીલે જોબન ચમન બનકે હાં, ચલે ફેશન મેં બનકે હાં
લુટુમે અશરતકા જોબના—શાદી૦

કરેંગે સરકારી દરબારી। બયપારી આજારી બાજારી મુજકો સલામ
એડીકાંગ બનકે શાહાબનું, જોરૂકી સાથ મોટરમેં ફીરૂં
જલવા ઉડાઉંગા, જોરૂ પાઉંગા. ફેશનેબલ અયસી મોરી દીલદાર.-શાદી૦

(૩)

કરમ કર મેરે હાલપર અય કરીમ (૨)
તેરા નામ રહેમાન હયે ઔર રહીમ (૨)—કરમ

તુહી દોનો આલમકા સુલતાન હયે,
જહાં મે નુમાયા તોરી શાન હયે—કરમ.

ફના હોને વાલા હય સબકારો બાર,
રહે નુર તેરા સદા આંસકાર—કરમ.

(૪)

તું રખના મોરી પત મઓલા,
તોરી બીનતી કરે નીત—તું રખના૦
જુધરે રનમેં કયસી બીતી,
તુંહી હય સાજનકા રખવાલા—તું રખના૦

(૫)

કહાં સુલેમાન કહાં સીકંદર, કહાં હય જમ, ઔર કહાં હય દારા,
યે સબકે સબથે ખાકકે પુતલે બીગાડ ડાલા બના બના—કહાં૦

શેઅર.

જાગના હોયસો જાગલે અફલાકકે સાયે તલે,
હશ્રતક સોતા રહેગા. ખાકકે સાયે તળે,
ખાકકા પુતલા બનાયા ખાકકી તસ્વીર હયે.
ખાકમેં મીલ જાયગા, ફીર ખાક દાવનગીર હયે.—કહાં૦

(૬)

દીલદાર યાર છયલાસે નયના લગાયેંગે (૨)
નયના લગાએંગે સયના લગાએંગે
યાર મેરા આલા જોબન મેરા બાલા
સુરત મોરે સૈયાંકી મનકોન ભાએરે—દીલદાર.
બાત મેરી ભોલી ઉમર મોરી કઓલી
અબ આંખમાર ગબરૂસે નયના લગાએંગે—દીલદાર.

(૭)

તોરી છલબલ હયે પ્યારી, તોરી કલબલ હય ન્યારી
કરો ઘાતેં નમોસે સાવઠીઆં શામ.
તોરી ઝુલ્ફે હયે કાલી, તોરે ગાલો પે લાલી
તોરે નયનાકી લાગી કટારીઆં જાન તોરી
જાઓ જાઓ નાદાન, મોહે ન બનાવો જાન
નેનાંસે નયનાં મીલાવો મોરી જાન

એજી છોડોજી હાથ, કરો ઓરેસેંઘાત. નહી હોગીયે હુબાત
એજી વાહ વાહ વાહ, વાહવાહવાહ, વાહવાહવાહ–તેરી

(૮)

જવાં દુલેહપે હુ મએ નીસાર, અરે બુવે ખુસટપે હું મએનીસાર
તેરી મેરી જોડી બની મજેદાર, અંધીકાણી જોડી બની મજેદાર
લુલી લંગડી જોડી બની મજેદાર.
શાદી કરૂંગા ઘોડે ચડુંગા. ફીર ન કરૂં તકરાર (મેરીજાન)–તેરી.
મુજે બાલી બનાદે, બુંદે મંગાદે, સાડી સીલાદે તું ચોલીકે સાથ
તુજે બાલી બનાદુ, બુંદે મંગાદુ, જુતે સીલાદું મય મોચીકેહાથ,
અભીલાઉં અભીલાઉં, અભીલાઉં જાન (૨)
શાદીકા કરો એકરાર—(મેરીજાન)—તેરી.

(૯)

સુન દીનબર સુંદર જાન જાત, બસ તન મન ધન કુરબાન જાન
પડી જો નજરીઆં તું, મેરી સુંદરીઆં, જોબન ભરી મદમાતી ગુજરીઆં
ચલીંગે બાજારીઆં, ચમક દમક રંગ લાઇંગે સુંદરીઆં,
લેદુંગા–જીહાં, તુજે ઘોડા ગાડી લેદુંગા–જીહાં, તુજે મોટર સાઇકલ
લેદુંગા–જીહાં, તુજે બાગો બાડી બતાદુંગા—જીહાં—સુન.

(૧૦)

કંઇ દીન હુવે ઘરસે ગયે, જબસે ગયા નહી યાર આયા–કંઇ
દિલસીનેમેં ઘબરાએ નહિં ચયન પીયાબીન આયે,
મેરા રંજકોન મીટાએ, અભીતક નહિ દીલદાર આયા—કંઇ

(૧૧)

દીન રયન પીયા બીન તલમલીયાં,
બિરહ અગિન તનમન સંભી જલીયાં—દિન૦
હાય ! સજન કયું સુધ બિસરાયે,
છાંડ ગયે મોહે આપન આયે, આઠ પહર હય એકલીયાં–દીન૦

(૧૨)

હય તુમકો આ દેશ જોગી !
અલખ જગાવે, નાદ બજાવે—હય૦

કાનન કુન્ડલ, ગલેમેં માલા, કફની સેલી, હરની છાલા;
શિવશંકરકા ભેસ જોગી—અલખ—હૃય૦

(૧૩)

દેખો યારો કયા જક મારા બીબી અયસી લાએ,
કે જિસને આતેહીં મેરા દિવાલા ફુંકા હાયે હાયે.
યારોંકે સાથ હોટલમેં ચંપીનકી બોતલ ખુલવાએ,
ઔર યહાં તો મીસ્ટર ખેરસલાહકા ડબ્બા ગુલ હો જાયે.
મીલે જીસ્કો જોરૂ અયસી, વોહ બહાર દેખે કયસી,
લાઅનત ભેજો યારો અયસી, જોરૂકી અયસી તયસી—મીલે૦

કોઈ આવે સાઈકલ લેકર, ઔર કોઈ લાવે મોટરકાર,
મીયાં તો ઘરકી ખાયે હવા, ઔર બીબી જાવે બહાર.
ગયરોંકી લેકર હાથ બગલમેં, ફીરતી હએ બાજાર.
અયસી ફેશનેબલ ઔરતપર, હો ખુદાકી માર—મીલે૦

જટકે વોહ રાતોંકો, નાટકફાટકમેં ઉલજલુલ,
મીયાં રોકે તો બીબી કહેતી હય, 'બી કવાએટ યુ ફુલ'
દેખો યારો હા તુમભી, ન કરના અયસી ભુલ,
વર્ના તુમ્હારાભી યેહ, કર દેવેગી ડબ્બા ગુલ—મીલે૦

(૧૪)

મન મયલ મિટે, તન તેજ બઢે, દે રંગ ભંગકા લોટા
સો રોગ ટલે, સો સોગ જલે, કરે ભંગ અંગકો મોટા
જબ તાર જમે, બાજાર રમે, નવ હાથ બઢેજી છોટા
તન સાફ, મન સાફ, ઓ સાફ આદમી ખોટા—મન૦
લે કંદ દુધમેં ઘોલા, તો ભાંગ બના અનમોલા
કર પાર ભંગકા ગોલા, હરબાર બોલ બમ ભોલા.
ઉઠ ભોર, નહાકે ગંગ, ચઢાલે ભંગ, જમાલે રંગ,
નીરાલે ઢંગ, દીખાદે જબી કુંડી સોટા—મન૦

(૧૫)

ભલો નહિં નીરદોષકો, પહુંચાં ના નુકસાન
પરમે સચ્ચા હય ઉસે, સંકટસે કયા હાન ?
કીંમત ઘટતી નહિ, સખ્તીસેભી તાબ,
હીરા પડે ચર્ખપર, દિખલાતા હય આબ.
કયસે કીસીકો સાચ જાને,
એ ભરોસે, બે ઠિકાને (૨) કયું સુની હુઇ બાત માને ? (૬)
કયસે૦

બીચ જમાતકે અનેક જન હુયે, કોઈ બુરે, કોઇ નેકે ચલન હુયે (૨)
એકસે સબકે જાન બદન હુએ (૨) બે પરખે કયા પિછાને ? (૨)
કયસે૦

(૧૬)

નચે નચે ચલકે કુલબલ છલકે બાન ચલાવું સન સન સન
ધર્મ પરેખું, સત પન દેખું, ખુબ લરાવું મયે તન મન—નચે૦
એતી બારી નાસ કરાવું, ફિર જાકર મયે માંગું ધન
યક એસ્યાકો ભેજું, હરલે જાકર ઉસકે સબ સત પન—નચે૦
ફિરે દુખીયારે દુઃખકે મારે, બને બે ચારે બન, બન, બન,
દુઃખ ભરકર જો સત્ય રખેતો, જગ ઉસકો કહે ધન, ધન, ધન—નચે૦

(૧૭)

મેરી જાની સરાબ બર્ગવાની શરાબ, આજા તુજે ડાલું પેટમેં,
જી મેરા આયા હય તેરી લપેટમેં—મેરી૦
બોલે પસીંદે મંગાકે પલેટમેં,
તુઝકો પીયુંગા મેં લીમલેટમેં—મેરી૦

શએર.

યારો ખતા માફ કરો મયે નશેમેં હું,
શીશેમેં મય હું મયમેં નશા ઔર મય નશેમેં હું,
શું કહેત હીમાકત બેગ સુનોરે મેરે ભાઇ,
તુમ બેચકે ઘરથી જાવો નહોગર પાઇ,
ચુકો ન યારો ઝલસેટમેં—મેરી૦

(૧૮)

મજાક દેતે હય કયા યાર તેરે બાલ ઘુંઘરવાલે,
તેરે બાલ ઘુંઘરવાલે, તેરે બાલ ઘુંઘરવાલે—મજાક૦
પહેલેથી મુજસે તકરાર, અબ તું કયું કરતા હય પ્ય ર (૨)
અબ તેરી તરફસે યાર, મેરે દીલમેં પડ ગયે છાલે—મજાક૦
નીકલી મેરે દીલસે આહ, જાતાથા વોહ રસ્કે માહ (૨)
દેખા દુશ્મનકો હમ રાહ, દોનો હાથ ગલેમેં ડાલે—મજાક૦

(૧૯)

હાંરે સૈયાં ન ગરવા ડારો બૈયાં, સતાવો નહિ બહેકા (૨)
પીયા પ્યારે સઓ તનપે જાઓ વારી,
મોહે બીરહાંકી મારી કયું કટારી—
કટારી મોરે સૈયાં, કયું મારો મોરે સૈયાં,
પલપલીઆં, તલમલીઆં, બેકલીઆં, હોરહીઆં—હાંરે૦
બીરહાંકી મારી મેં તો રાર કરૂંગી, કયસે નીઠુર તુમ હાએ
મોહે કછુ ન સોહાએ, બીન પીયા જીયા જાએ,
જી જલાએ, તરસાએ, તડપાએ, મર જાએ—હાંરે૦

(૨૦)

આલમમેં હય ખુબી સારી પયસેકી,
બાબા માઈ બેટા જોરૂ પ્યારી પયસેકી.
ઇજ્જત ખ્વારી ઈજ્જતદારી પયસેકી,
જહાં દેખો વહાં મારામારી પયસેકી—આલમમેં૦
પયસે લાના જયસે પાના સુખ ઉઠાના દુખ ઉઠાના,
સરકટાના જીકા જાના તબહો આના પયસેકા;
કયસી ખ્વારીસે લાચારી ખીદમતગારી તાબેદારી,
સો મક્કારીસે કમાના પયસેકા—આલમમેં૦
બાલા અદના બનીયા બાલા ગોરા કાલા બચ્ચા બાલા,
દેખા ભાલા, સબકો લાલા ઓ દીવાના પયસેકા;
છોટા મોટા સચ્ચા ખોટા કુંડી સોટા થાલી લોટા,
થાલી લોટા પીના ખાના પયસેકા—આલમમેં૦

(૨૧)

મય   કાલા હું દુનીયાપે હીતરત વાલા હું,
રગડે .   ડીમેં નીમક મીરચી મશાલા હું—મય૦
તુમ :   પ સમજો, દુનીયાકા પાપ સમજો,
ભુતે'   સમજો, ચાહેસો આપ સમજો,
આ ડ રા ફીરતા હું દુનીયાપે ઔર ફજેતા હું,
લુચ્ચે લંગડે બદમાસોકાભી દાદા હું—મય૦

(૨૨)

પનાહ ! ખુદાકી પનાહ! પનાહ ! ખુદાકી પનાહ !
ન લાયજો ઓરત ઉઠાયે ન આફત
ઉમર ભર ખુદાકી પનાહ !
નીકાહ કીયા ભ નીકાહ (૨)
તબ ઔરતને પકરા, દીલા રોટી કપરા,
ગયા ડર ખુદાકી પનાહ !
અલીલ હુઇ બીબી આહ (૨)
મરી સાલ ભરમેં, રહા કુછ ન ઘરમેં,
મીટા ઘર ખુદાકી પનાહ !
તબાહ હુવો મંય તેબાહ ! (૨)
ન કોરી કફનકો, નદમરી દફનકો,
ગયા મર ખુદાકી પનાહ !
અમીર મીલી એક ફીર ઔર (૨)
દીયા જર દીખાઈ, કીયા ફીર સગાઈ
દ ર ખુદાકી પનાહ !
  મ ઈલાહી અજાબ (૨)
 આઈ મેરે ઘર, તો પહેલેસે બદતર,
સરાસર ખુદાકી પનાહ !—પનાહ.

(૨૩)

બાયકાટ કીયા તીન પાટ દીયા, ગઈ જોરૂજી,
તેરી મેરી જોરૂજી-બાયકાટ

કયસી હાલીર્થ લુટ, આગે ડાસનકા ખુટ (
કહી લાવે ન સુટ, તો સકમ જાએ રૂઠ (૨.
અયસી બનીથી ફેશનપે લોટ
મુઝે તો મેરી જોરૂને સમઝાથા લોટ
ગઈ ઘરસે બલા, પાપ સરસે ટલા (૨)
અબતો વોહ ટોપી અમ્માામાં પુરાના વોહ જામા સ ફૈ
કરે ઠાઠ બાઠ—તેરી મેરી.

(૨૪)

ગુલશન કયસા કુલા, જો ખુલ ખુલ સુદ્ધ ખુદ્ધ ભુલા,
દાતા થા સો દીવાના બના, શકકી વહેમી હોકે યાં—ગુલશન
પરેશાનીથી-કએસી યહાં, રાજે નેહાં હો ગયા ૪.યાં,
અયરસલાહ ખુશીકા સમા પાયે હય મુરાદ હાં—ગુલશન.

સમાપ્ત.
